

Innocenty Rusecki OFM

Kalendarium Sanktuarium Matki Bożej w Leżajsku¹

- 1590 – W miejscowym borze leżajskim doszło do pierwszego objawienia się Matki Najświętszej niejakiemu Tomaszowi Michałkowi, słodownikowi leżajskiego browaru.
- 1591 – Postawiono na miejscu objawień krzyż Męki Pańskiej, zw. „Bożą Męką”.
- 1592 – Za sprawą Reginy Pisarskiej, mieszcanki leżajskiej, wzniesiono w miejscu objawień kapliczkę ku czci św. Anny.
- 1598 – Ks. Dymitr Solikowski, abp lwowski, dokonał konsekracji drewnianego kościoła w miejscu objawień Matki Bożej. Kościół ten był fundowany przez Kacpra Gołuchowskiego, pod wezwaniem Zwiastowania NM Panny, św. Jana Chrzciciela, św. męczenników Wawrzyńca i Sebastiana oraz św. Małgorzaty.
- 1600 – W wyniku zarazy, jaka nawiedziła Leżajsk i okolice zmarł Tomasz Michałek.
- 1600 – Jan Winirowski, szlachcic z powiatu sieradzkiego, w dniu 6 lipca złożył swe wyznanie przed kapłanami leżajskimi oraz księżmi prałatami: Andrzejem Iskrzyckim, Walentym z Miechowa, Marcinem Stawaciuszem oraz ks. Wawrzyńcem, że służąc w wojsku na Węgrzech w rocie cesarskiej dostał się pod Rabem do niewoli tureckiej. W niewoli przebywał 3 lata. Prosił Boga i Matkę Najświętszą o uwolnienie. Jednego razu ukazała mu się Maryja i kazała mu, aby ofiarował się Jej w kościółku na skraju boru leżajskiego. Jan Winiarski wraz ze swoimi uwięzionymi kolegami zaczęli modlić się do Matki Bożej w Leżajsku, która wspomogła ich w ucieczce z niewoli. Kiedy przeszli granicę, udali się do Leżajska, by podziękować Maryi za Jej wstawiennictwo.
- 1603 – W uroczystość Wniebowzięcia NM Panny, tj. 15 sierpnia, Krzysztof Zabierowski, notariusz królewski w Kołomyi, wystawił urzędowe pismo, w którym opisał cud dokonany wstawiennictwem Matki Bożej. Relacjonuje, iż będąc w pracy przy pomiarach pola i broniąc poszkodowanych i biednych ludzi, został ugodzony przez ich przeciwników strzałą, która wywołała poważną chorobę. Wtedy zwrócił się do Pani leżajskiej i doznał wsparcia.

-
- 1608 – W dniu 4 kwietnia ks. bp Maciej Pstrokoński, biskup przemyski, uroczystie wprowadza bernardynów do Leżajska.
- 1608 – Dnia 23 kwietnia król Zygmunt III zatwierdza nową fundację w Leżajsku i zatwierdza nadania Łukasza Opalińskiego dla bernardynów – część lasu, staw z młynem i plac pod budowę klasztoru.
- 1610 – W bitwie pod borem leżajskim ginie Stanisław Stadnicki, zwany „Diabłem łańcuckim”.
- 1611 – Powtórne nadania ziemi przez Opalińskiego zatwierdza król Zygmunt III.
- 1614 – Zapisano 7 cudów i łask dokonanych za przyczyną Matki Bożej w Leżajsku.
- 1616 – Zapisano 12 cudów i łask.
- 1617 – Kult Matki Bożej bardzo prężnie się rozwija. Zapisano 90 uzdrowień i cudów.
- 1618 – Położono kamień węgielny pod budowę wielkiego kościoła murowanego. Zapisano 105 łask i cudów.
- 1619 – Zapisano 218 łask i cudów.
- 1620 – Zapisano 58 łask i cudów.
- 1621 – Zapisano 41 łask i cudów.
- 1622 – Zapisano 55 łask i cudów.
- 1623 – Zapisano 10 łask i cudów.
- 1624 – Tatarzy splądrowali Leżajsk i spalili budynki gospodarcze. Zapisano 22 łaski i cuda.
- 1625 – Dnia 9 stycznia Łukasz Opaliński nowym nadaniem ziemi uposaża zakonników w Leżajsku. Zapisano 31 łask i cudów.
- 1626 – Zapisano 5 łask i cudów.
- 1627 – Zapisano 7 łask i cudów.
- 1628 – Zapisano 5 łask i cudów.
- 1628 – Dnia 8 września ukończono budowę dużego murowanego kościoła, który po zwykłym poświęceniu został oddany do użytku wiernych.
- 1629 – Zapisano 5 łask i cudów.
- 1630 – Ks. Adam Nowodworski, biskup przemyski, dokonał konsekracji kościoła leżajskiego. Obecny był również fundator Łukasz Opaliński, marszałek koronny i starosta leżajski. Wielki ołtarz konsekrowano pod wezwaniem Zwiastowania NM Panny i zawarto w nim relikwie św. Szmaragda, męczennika i św. Nobilitas, panny i męczenniczki. Drugi ołtarz w kaplicy pod wezwaniem św. Franciszka i św. Anny otrzymał relikwie św. Bonizjusza, biskupa i św. Rufina, męczennika. Trzeci ołtarz pod wezwaniem św. Antoniego z Padwy otrzymał relikwie św. Pantaleona i św. Wenantego, męczenników. Czwarty ołtarz św. Bernardyna ze Sieny posiadał relikwie św. Artemiusza, męczennika, św. Anastazji, panny i męczenniczki i innych św. męczenników. Piąty

ołtarz św. Michała Archanioła i Aniołów Stróżów z relikwiami św. Artemiusza, męczennika i św. Anastazji, panny i męczenniczki oraz innych męczenników. Szósty ołtarz św. Marii Magdaleny z relikwiami św. Witalisa, męczennika i św. Anastazji, panny i męczenniczki. Siódmy ołtarz św. Kazimierza z relikwiami św. Artemiusza, męczennika i św. Anastazji, panny i męczenniczki. Ósmy ołtarz św. Stanisława z relikwiami św. Artemiusza, męczennika i św. Anastazji, panny i męczenniczki. Dziewiąty ołtarz św. Jacka z relikwiami św. Artemiusza, męczennika i św. Anastazji, panny i męczenniczki. Dziesiąty ołtarz św. Elżbiety z relikwiami św. Artemiusza i św. Anastazji, panny i męczenniczki. Reszta ołtarzy czekała na swych fundatorów.

1630 – Zapisano 4 łaski i cuda.

1632 – Ówczesny gwardian konwentu leżajskiego o. Leonard Andrzejewski, z powodu wielkiej liczby doznawanych łask i cudów przy obrazie Matki Bożej, udał się do biskupa przemyskiego ks. Henryka Firleja z prośbą, aby powołał komisję do zbadania autentyczności owych łask i cudów.

1633-1634 – W skład komisji powołanej przez ks. Bp. Henryka Firleja do zbadania cudów i łask w Leżajsku weszli: ks. Jakub Śliwski, archidiakon kapituły przemyskiej i ks. Feliks ze Skoryszewa, prepozyt bożogrobców w Leżajsku oraz dobrany przez nich profesor Akademii Krakowskiej i kanonik przemyski – ks. Tomasz Adam Słuszkowski. Kilkakrotnie w tym czasie przyjeżdżają do Leżajska i badają pod przysięgą tych, którzy doznali łask i cudów. Dnia 8 listopada 1634 roku przedkładają ks. biskupowi sprawozdanie ze swojej pracy.

1634 – Ks. bp Henryk Firlej dnia 20 listopada wydał osobny dekret, w którym zatwierdził prawdziwość łask i cudów doznanych przy obrazie Matki Bożej w Leżajsku. Jednocześnie w tym dokumencie uznaje obraz leżajski za cudowny.

1637 – Prowincjał bernardynów o. Jakub Uchański, nadworny teolog króla Władysława IV, przystąpił do budowy nowego murowanego klasztoru.

1637 – O. Jakub Uchański wraz z o. Bernardynem Orłowiczem wzniesli w kościele leżajskim wielki ołtarz oraz wspiane stalle w chórze zakonnym.

1641 – W okresie od 1630 do 1640 zapisano 111 łask i cudów.

1642 – Król Władysław IV darował hebanowe ramy do cudownego obrazu Matki Bożej Leżajskiej wraz z napisem: „*Deiparae leżajscensi ob victoriam de Turcis pacemque A. D. 1621 de principe relatam, Vladislaus IV Rex Poloniae et Sueciae ex voto posuit A. D. 1642*”.

1641-1650 – Zapisano 31 łask i cudów.

1653 – Zawieszono na dzwonnicy duży dzwon poświęcony Zwiastowaniu NM Panny.

1653 – Król Jan Kazimierz 30 października w obozie pod Żwańcem zatwierdza wcześniejsze nadania klasztorowi leżajskiemu.

-
- 1653 – Leżajsk i okolica doznały najazdu szwedzkiego. Dzielny opór Szwedom stawiał Stefan Czarniecki, który pokonał ich pod wsią Makojówką położoną między Jarosławiem a Leżajskiem. Odniesione zwycięstwo Stefan Czarniecki przypisywał wstawiennictwu Matki Bożej Leżajskiej.
- 1657 – Król szwedzki Karol Gustaw zajął klasztor leżajski na kwaterę. Zakonnicy musieli przenieść się do starego i małego klasztoru drewnianego. Klasztor został wtedy splądrowany. Szwedzi zabrali szereg kosztowności.
- 1657 – Po odejściu Szwedów Leżajsk i okolice najechali Kozacy i wojska Rakoczego. Kozacy zdjęli z cudownego obrazu hebanowe ramy i wylupali z nich kosztowne srebro, doprowadzając w ten sposób do zniszczenia ram. Ich udziałem był również pożar, który zdławił stary drewniany klasztor oraz przeniósł się na nowy. Spłonęły wtedy dachy i więzania oraz wieża zegarowa, a od żaru stopiły się dzwony i zegar.
- 1651-1660 – Zapisano 9 łask i cudów.
- 1661 – W wyniku panowania zarazy śmierć poniosło 8 zakonników.
- 1661-1670 – Zanotowano 4 łaski i cuda. Mała liczba była wynikiem tego, iż zaprzestano ich notowania.
- 1670 – W wyniku ubytków dachówki na kościele zamokło sklepienie nad główną nawą, co doprowadziło do tego, iż ze sklepień runęły gipsowe sztukaterie, a następnie całe sklepienie kościoła. Odbudowano je bardzo szybko, jednakże nie posiadało już ozdób.
- 1675 – Prowincjał o. Jan Walowicz nakazał wszystkie zabudowania klasztorne otoczyć wysokim murem i mocnymi basztami, nadając konwentowi leżajskiemu charakter obronny. Również wtedy wycięto prawie całkowicie bór leżajski od strony miasta i zaczęła się tworzyć osada zwana „Podklasztor”.
- 1678 – Walny sejm ordynaryjny zatwierdza na wieczne czasy wszystkie nadania i przywileje klasztoru leżajskiego.
- 1680 – O. Jan Walowicz rozpoczyna budowę organów o trzech tysiącach piszczałek. Budowę dokończył prowincjał o. Dymitr Wolski.
- 1702 – Nowy najazd szwedzki za Karola XII przyniósł wiele strat i grabieży klasztorowi leżajskiemu.
- 1725-1744 – Zanotowano 7 łask i cudów.
- 1751 – Papież Benedykt XIV nadaje odpust kościołowi Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny Bernardynów w Leżajsku na przeciąg 8 dni, wyznaczonych przez miejscowego ordynariusza.
- 1752 – Ks. Wacław Sierakowski, biskup przemyski, wyznaczył na ten odpust dzień koronacji cudownego obrazu Matki Bożej 8 września i całą oktawę.
- 1752 – Arcybractwo św. Anny przy kościele Bernardynów w Warszawie eryguje bractwo tegoż imienia w Leżajsku i wymienia przywileje i obowiązki tegoż bractwa.

-
- 1752 – Sprowadzono ze Lwowa artystę malarza Stroińskiego, który pokrył świątynię leżajską wspaniałymi freskami. Również wtedy odnowiono wszystkie ołtarze.
- 1752 – Koronacja cudownego obrazu Matki Bożej Leżajskiej. Koronacji dokonał biskup przemyski Waclaw Sierakowski za zgodą Ojca św. Benedykta XIV, który również poświęcił korony.
- 1757 – Dokonano kradzieży koron i innych kosztowności z cudownego obrazu Matki Bożej.
- 1779 – Papież Pius VI nadaje odpusty na uroczystości Matki Bożej.
- 1808 – Jan Grabieński, mieszczanin z Sokołowa, złożył fundusz w klasztorze leżajskim, aby wczesnym rankiem i wieczorem odgrywany był hejnał ku czci Matki Najświętszej.
- 1827 – Papież Leon XII nadaje odpust dla kościoła Bernardynów w Leżajsku na dzień Zwiastowania Najśw. Maryi Panny i na św. Antoniego.
- 1851 – Sprawiono nowy dzwon średniej wielkości poświęcony czci Niepokalanego Poczęcia NMP. Dzwon ten został zakupiony głównie ze składek bractwa, dlatego zwany był również „brackim”.
- 1851 – Przeprowadzono restaurację kościoła. Za przyczyną pani Marii z księżąt Sanguszków, hrabiny Alfredowej Potockiej z Łańcuta, bardzo starannie odnowiono kaplicę Matki Bożej. Wymalowano całą kaplicę, sklepienie przyozdobiono sztukateriami, ołtarz został ożłocony i otrzymał nowe cyborium oraz sprowadzono z Wiednia nowe bogato rzeźbione i złożone ramy.
- 1851 – Papież Pius IX nadaje odpusty dla kościoła Bernardynów w Leżajsku na główne uroczystości Matki Bożej.
- 1853 – Obchodzono stuletnią rocznicę koronacji Najśw. Maryi Panny Leżajskiej. Uroczystości zostały poparte przez ks. Franciszka Ksawerego Wierchlejewskiego, biskupa przemyskiego. W odpuście, trwającym kilka dni, uczestniczyły wielkie rzesze pątników. Obliczono, iż każdego dnia bywało w Leżajsku do 30 tysięcy wiernych, zaś w głównym dniu uroczystości było ich około 70 tysięcy. Sakrament bierzmowania przyjęło wówczas ponad 2000 osób. W uroczystościach brała również udział dość duża liczba wiernych, było ponad 100 księży diecezjalnych oraz wielu ojców zakonnych, którzy przyjechali do Leżajska z innych konwentów.
- 1853 – Na pamiątkę 100. rocznicy koronacji obrazu Matki Bożej zamówiono trzeci już dzwon, który był odlany w Lubaczowie.
- 1853 – Przeprowadzono renowację słynnych leżajskich organów, którą wykonał znany organomistrz ze Lwowa, Roman Ducheński.
- 1866 – Pękł dzwon średni, tzw. „bracki”, który za sprawą o. Ludwika Mozdyniewicza, gwardiana leżajskiego, w 1867 roku został oddany do przelania Janowi Jaroszewskiemu, który go nieco powiększył. Poświęcony został Niepokalanemu Poczęciu NMP.

-
- 1868 – Dnia 2 lutego w uroczystość Matki Bożej Gromnicznej podczas niesporów runął zewnętrzny gzyms kościelny, który przebił miedziany dach nad kaplicą Matki Bożej. Ogólny stan kościoła, a zwłaszcza jego pokrycia, był bardzo zły i wymagał natychmiastowej restauracji.
- 1869 – Nowy gwardian leżajski o. Korneli Bryniarski bardzo gorliwie przystąpił do restauracji kościoła. Wymieniono stare i zbutwiałe wiązania dachu na nowe oraz zmieniono również starą i uszkodzoną blachę miedzianą na nową.
- 1870 – Prowadzone są dalej prace restauracyjne leżajskiej świątyni.
- 1880 – Po śmierci o. Kornelego Bryniarskiego nowym przełożonym leżajskim został mianowany o. Czesław Bogdalski.
- 1881 – Po kilkuletniej przerwie w Nowy Rok zabrzmiał na powrót hejnał, który odtąd był odgrywany regularnie rano i wieczorem.
- 1881 – Rozpoczęto porządkowanie podwórza klasztornego. Wybielono ściany w dolnym korytarzu oraz zbudowano ganek, prowadzący z cmentarza kościelnego do zakrystii.
- 1881 – Leżajski kościół i klasztor odwiedził namiestnik Galicji, hrabia Alfred Potocki, wraz z małżonką, Marią z księżąt Sanguszków.
- 1881 – Za sprawą przełożonego odbyły się w leżajskiej świątyni ośmiodniowe misje św. prowadzone przez ojców jezuitów. Udział w nich wzięły wielkie rzesze wiernych, którzy przybywali do Leżajska z różnych stron podzielonej rozbiarami Polski. Każdego dnia do konfesjonałów zasiadało około 40 i więcej księży diecezjalnych i ojców zakonnych. Wtedy również zrezygnował z przełożenia w Leżajsku o. Czesław Bogdalski.
- 1882-1884 – Gwardianem leżajskim w tych latach był wcześniejszy przełożony z Sambora o. Marcin Niemiec.
- 1885 – Nowym gwardianem w Leżajsku został mianowany o. Sabin Figus, który wydatnie przyczynił się do rozwoju życia wewnętrznego w konwencie.
- 1887-1888 – Rozpoczęto i zakończono restaurację wewnątrz i zewnątrz kaplicy św. Franciszka wraz z ołtarzem. Wprawiono nowe okno z kolorowym szkłem. Pracami kierował Tomasz Pryliński, znany architekt krakowski, któremu pomagał Ferdynand Majerski z Przemyśla.
- 1889 – Zbudowano nowy bity gościniec, wiodący z miasta aż pod sam klasztor.
- 1890 – W kościele odnowiono ołtarz Niepokalanego Poczęcia NMP, szafę bracką, 3 feretrony i baldachim.
- 1891 – Sprawiono 20 nowych i dużych krzyży ołtarzowych.
- 1892 – Na kapitule zakonnej w Kalwarii Zebrzydowskiej, która odbyła się w 1891 roku, uchwalono, aby również dolne korytarze klasztoru oraz znajdujące się tam cele zakonne były włączone w obręb klauzury zakonnej. Przeprowadzono wówczas wiele niezbędnych rekonstrukcji, zmian i napraw.

-
- 1892 – Na kongregacji definitorów w dniu 1 października został mianowany nowym przełożonym o. Łukasz Dankiewicz, pełniący wcześniej urząd prowincjała.
- 1892 – Dnia 29 października po odśpiewaniu litanii do Matki Bożej została uroczystie zaprowadzona klauzura zakonna w dolnym korytarzu konwentu leżajskiego.
- 1893 – We wrześniu zakończono wewnątrz kościoła obicia ścian, które miały uchronić je od wszelkich uszkodzeń. Dokonano naprawy wszystkich starych konfesjonatów oraz sprawiono dwa nowe. Pomalowano również ławki w kościele. Odnowiono i pobielono dolny korytarz klasztorny. Ponadto dokonano jeszcze wielu drobnych napraw.
- 1893 – Zamówiono w Norymberdze w Bawarii 3 tysiące większych obrazów Matki Bożej Leżajskiej, mniejszych obrazów 47,5 tysiąca, medalików z Matką Bożą z mosiądzu i niklu 10 tysięcy oraz 100 medalików srebrnych.
- 1894 – W okresie od grudnia 1893 roku aż do lipca 1894 roku zebrano ze składek wiernych sumę 16 229 złr. 42 ct. Dzięki temu funduszowi dokonano wielu restauracji w kościele i klasztorze.
- 1894 – W pierwszych dniach maja rozpoczęła się gruntowna restauracja całego kościoła pod nadzorem konserwatora hrabiego Jana Szeptyckiego. Pracami kierował architekt z Krakowa, Zygmunt Hendl.
- 1894 – Na kapitule zakonnej w Leżajsku, która odbyła się w lipcu, na stanowisku gwardiana w Leżajsku został zatwierdzony ponownie o. Łukasz Dankiewicz, exprowincjał.
- 1895 – W listopadzie ukończono restaurację Wielkiego Ołtarza. Wykonawcą planów i zarządzeń był Ferdynand Majerski, właściciel zakładu rzeźbiarskiego w Przemyślu.
- 1896 – Dnia 24 maja w uroczystość Zielonych Świąt ks. Łukasz Ostoja Solecki, biskup przemyski, dokonał konsekracji Wielkiego Ołtarza. Warto również wspomnieć, iż na odpustowe uroczystości przybyło przeszło 40 tysięcy wiernych oraz liczna grupa duchowieństwa. Sakrament bierzmowania przyjęło wówczas 4606 osób.
- 1896 – Feliks Kopysteryński, artysta malarz ze Lwowa, w okresie dwóch lat, tj. 1895-1896, dokonał oczyszczenia i odnowienia przepięknych fresków w prezbiterium kościoła leżajskiego.
- 1896 – Ferdynand Majerski dokonał restauracji leżajskich stall zakonnych. Odnowienia stall dokonywał bardzo starannie i szczegółowo. Warto wspomnieć, iż całkowicie je rozebrano i każde nawet najmniejsze uszkodzenie było naprawiane.
- 1896 – Rozpoczęto odnawiać bramkę, prowadzącą z placu przyklasztornego do kościelnego dziedzińca. Planowano również przebudowanie i rozszerzenie

- górnej części, gdzie znajdował się balkon. Miało to umożliwić odprawianie Mszy św. podczas odpustów i uroczystości.
- 1896 – Zaczęło się wytyczanie drogi kolejowej między Przeworskiem, Leżajskiem a Rozwadowem.
- 1896 – Składki na renowację aż do lipca 1896 roku wzrosły do sumy 34054 złr. 61 ct.
- 1896 – Gwardian leżajski, o. Łukasz Dankiewicz, wdzięczny wiernym za ofiary pieniężne, które zostały złożone na renowację kościoła, postanowił dla wszystkich ofiarodawców urządzić przed samą uroczystością Narodzenia Najśw. Maryi Panny czterodniowe rekolekcje ludowe. W czasie trwania rekolekcji przybył do Leżajska również ks. Glazer, sufragan przemyski. Spotkał się z bardzo serdecznym przyjęciem ze strony licznie przybyłych wiernych, których liczba osiągała blisko 50 tysięcy. Ks. biskup Glazer wybierzmował wtedy 3674 wiernych.
- 1896 – Dnia 24 grudnia została ukończona renowacja stall zakonnych.
- 1897 – Celem uczczenia jubileusza 25-lecia należności do tercjarstwa Ojca św. Leona XIII odbyło się w kościele leżajskim uroczyste nabożeństwo.
- 1897 – Do dnia 15 lipca zebrano na renowację kościoła 39087 złr. 77ct. Jednocześnie obliczono, że na dotychczasowe wydatki wydano 38550 złr. 58 ct.
- 1897 – Dochodzi do połączenia bernardynów z reformatami.
- 1898 – Dnia 15 grudnia w oktawę Niepokalanego Poczęcia NMP odbyła się uroczystość zaprowadzenia bractwa św. Szkaplerza Najśw. Maryi Panny.
- 1899 – W dniach od 14 do 19 listopada odbyła się w Leżajsku pierwsza wspólna kongregacja połączonych prowincji pod przewodnictwem o. Polikarpa Laszlo, prowincjała siedmiogrodzkiej prowincji. Wtedy też naznaczono nowego gwardiana w Leżajsku, którym został o. Bruno Nowakowski.
- 1900 – W uroczystość Narodzenia Najśw. Maryi Panny, tj 8 września, przybył do Leżajska na doroczny odpust ks. Józef Sebastian Pelczar, biskup przemyski. Liczba wiernych dochodziła do 30 tysięcy.
- 1901 – Dnia 16 kwietnia odbyła się w leżajskim konwencie wspólna kongregacja definitorska pod przewodnictwem prowincjała, o. Łukasza Dankiewicza. Mianowano nowego gwardiana leżajskiego, którym został o. Sergiusz Michna.
- 1901 – Dnia 8 maja przybył do Leżajska ks abp Józef Bilczewski, metropolita lwowski obrządku łacińskiego.
- 1901 – Uroczystościom odpustowym w uroczystość Narodzenia NMP przewodniczył ks. Karol Józef Fiszer, sufragan przemyski. Odpust wypadł okazale. Bierzmowanie przyjęło 2500 osób.
- 1902 – Rozpoczęła się restauracja ołtarza św. Kazimierza, a następnie przystąpiono do odnowienia ołtarza św. Józefa. Oba ołtarze wyzłocono. Sprawiono również figurę bł. Władysława z Gielniowa.

-
- 1902 – W dniach od 5 do 7 września w klasztorze leżajskim odbyła się wizytacja, którą przeprowadził o. Albert Rittner, wizytator i komisarz generalny.
- 1902 – Dnia 18 września rozpoczęła się w Kalwarii Zebrzydowskiej pierwsza po połączeniu kapituła zakonna. Wtedy też pozostawiono w Leżajsku dotychczasowego gwardiana o. Sergiusza Michnę.
- 1903 – Za sprawą o. Sergiusza Michny przystąpiono do dalszej renowacji ołtarzy w kościele. Odnowiono i wyzłocono następujące ołtarze: św. Bernardyna ze Sieny, św. Michała Archanioła, św. Stanisława biskupa i męczennika, św. Dominika. Ponadto położono nową posadzkę z marmuru kararyjskiego i belgijskiego w całym prezbiterium i w kaplicy św. Franciszka.
- 1903 – Wczesną jesienią rozpoczęto restaurację organów leżajskich pod kierunkiem wybitnego organomistrza ze Lwowa, Aleksandra Żebrowskiego.
- 1904 – Wiosną rozpoczęto budowę jednopiętrowego budynku na dziedzińcu folwarcznym przy klasztorze. Dom ten był przeznaczony na mieszkanie dla gości klasztoru oraz służby. Budowa została ukończona latem.
- 1904 – W końcu roku rozpoczęto przygotowania do wymiany rur wodociagowych. Wymieniono stare drewniane rury na nowe i żelazne. Znalaziono również nową studnię przed „Bramką”. Roboty zostały ukończone 20 listopada. Były one przeprowadzane pod kierunkiem inżyniera Marcina Maślanki.
- 1904 – Ojciec św. Pius X ogłosił osobną encyklikę, aby uczcić we wszystkich kościołach 50. rocznicę ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu NMP. W Leżajsku zostało zorganizowane trzydniowe nabożeństwo z codziennymi kazaniami i wystawieniem Najświętszego Sakramentu. Wierni bardzo licznie zgromadzili się w leżajskiej świątyni.
- 1904 – W samą Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP gwardian leżajski o. Sergiusz Michna dokonał poświęcenia nowej studni przed „Bramką”.
- 1905 – W maju rozpoczęto prace przy odnawianiu elementów rzeźbiarskich i zdobniczych organów leżajskich. Praca została zlecona niejakiemu Rydzowi, złotnikowi ze Stanisławowa.
- 1905 – Odnowiono ołtarz św. Barbary.
- 1905 – Odpust na Narodzenie Matki Bożej wypadł bardzo słabo, czego przyczyną była grasująca cholera w Królestwie Polskim.
- 1906 – Postawiono rusztowania przed główną fasadą kościoła, którą zamierzano odrestaurować.
- 1906 – Położono posadzkę w całym kościele. Stare płyty na nowo obrobiono i ułożono na cemencie.
- 1906 – Ukończono restaurację organów, których koszt wyniósł 44000 koron. Uroczystego poświęcenia dokonał o. Sergiusz Michna.

-
- 1906 – Na kongregacji zakonnej, odbytej w Krakowie w dniach 27-28 grudnia, zatwierdzony został na stanowisku gwardiana leżajskiego o. Sergiusz Michna.
- 1907 – Rozpoczęto czyszczenie fresków we wszystkich trzech nawach kościoła. Jednocześnie wymalowano kaplicę św. Franciszka oraz namalowano obraz św. Franciszka na fasadzie kościoła. Dokonał tego artysta malarz ze Lwowa, niejaki Szydłowski.
- 1907 – W kościele sprawiono dwa nowe ołtarze – św. Magdaleny i św. Elżbiety, które zamieniły dwa stare i spróchniałe ołtarze tych świętych. W zakrystii dano nową posadzkę marmurową, a okna zostały wyposażone w żelazne okiennice. Ponadto w refektarzu ułożono nową posadzkę parkietową i postawiono nowy kaflowy piec.
- 1908 – Staraniem o. Sergiusza Michny sprawiono biały ornat z wizerunkiem Matki Bożej Leżajskiej, kapę i dwie dalmatyki.
- 1908 – Dnia 8 września odbyła się kapituła zakonna we Lwowie pod przewodnictwem prowincjała o. Daniela Magońskiego, który po raz trzeci został wybranym prowincjałem. Dotychczasowy gwardian leżajski o. Sergiusz Michna został definitywem, a jednocześnie został zatwierdzony na dalsze lata jako gwardian leżajski.
- 1909 – Dnia 17 marca rozpoczęto stawianie rusztowań wokół wieży zegarowej drewnianej, która groziła zawaleniem. Rozebrano ją i zaczęto stawiać nową murywaną i wyższą od poprzedniej. Sprawiono również nowy zegar.
- 1909 – Dnia 20 kwietnia przyjechał do Leżajski ks. bp Józef Sebastian Pelczar. Przenocował w klasztorze i rano po odprawieniu Mszy św. i posiłku wyjechał do Przemyśla.
- 1909 – Nastąpiła zmiana na stanowisku gwardiana w Leżajsku. Zgodnie z konstytucjami generalnymi zakonu o. Sergiusz Michna nie mógł dłużej być gwardianem, dlatego wybrano na to stanowisko o. Sabina Figusa, który był już wcześniej gwardianem w Leżajsku w latach 1887-1893.
- 1910 – W listopadzie, ze względu na słabe zdrowie, o. Sabin Figus zrzekł się przełożenia. Nowym gwardianem został mianowany o. Hipolit Śmiałowski, pełniący wcześniej w Leżajsku funkcje wikarego i magistra nowicjuszy.
- 1911 – Dnia 14 marca przybył do klasztoru ks. metropolita Józef Bilczewski, abp lwowski, celem odprawienia rekolekcji. Przebywał w klasztorze do 29 marca.
- 1911 – Dnia 11 maja gwardian konwentu otrzymał dekret Stolicy Apostolskiej, który zawiadamiał o rozwiązaniu unii między bernardynami i reformatami. Następnego dnia odprawiono w świątyni leżajskiej dziękczynne nabożeństwo i odśpiewano *Te Deum* z podziękowaniem Panu Bogu za dokonany rozdział.

-
- 1911 – Na konregacji zakonnej, która odbyła się 15 maja we Lwowie, zatwierdzono na stanowisku gwardiana leżajskiego o. Sergiusza Michnę.
- 1911 – Przystąpiono do dalszych prac restauracyjnych. Stare drewniane schody, prowadzące z przedsionka przed zakrystią na dolne korytarze, wymieniono na nowe z kamienia trembowelskiego. Roboty zostały wykonane przez znaną firmę kamieniarską Trembeckich z Krakowa. Następnie pomalowano ów przedsionek oraz odświeżono obrazy ścienne. Prace te zostały wykonane przez niejakiego Jachimowicza z Krakowa.
- 1912 – W dniach od 11 do 21 marca gościł w klasztorze ks. metropolita lwowski, Józef Bilczewski, który podobnie jak rok wcześniej odprawiał rekolekcje.
- 1913 – Dnia 12 marca przeniesiono z Sokala do Leżajska nowicjat braci laików.
- 1914 – Dnia 16 kwietnia odbyła się w klasztorze wizytacja generalna, której przewodniczył o. Franciszek Czech, kustosz kustodii górnośląskiej.
- 1914 – Dnia 30 kwietnia w kalwarii Zebrzydowskiej odbyła się kapituła zakonna, na której prowincjałem wybrano o. Sergiusza Michnę, gwardiana leżajskiego. Gwardianem konwentu w Leżajsku został mianowany o. Sabin Figus.
- 1914 – Wybuch I wojny światowej.
- 1914 – Od samego początku wojny zakonnicy byli nękani najpierw przez Moskali, a potem przez Austriaków, którzy rozłożyli swoje obozy w okolicy klasztoru oraz na terenie należącym do zakonników. Wyrządzili również wiele poważnych szkód.
- 1914 – Zakonnicy dalej prowadzą normalne życie w klasztorze i duszpasterstwo w kościele.
- 1914 – W wyniku działań wojennych na doroczny odpust ku czci Narodzenia NMP do Leżajska nie przybyli pątnicy i pielgrzymi.
- 1914 – Dnia 4 października w odpust św. Franciszka przybyło zaledwie kilkudziesięciu pątników.
- 1915 – Jesienią tego roku rozpoczęto najpilniejsze prace renowacyjne. Załatano dach na kościele, który został zniszczony granatami. Wewnątrz klasztoru naprawiono porozbijane cele i sklepienia. Mur na cmentarzu kościelnym naprawiono nową cegłą i nakryto nową dachówką. Ponadto dokonano wielu drobnych napraw na terenie całego kompleksu należącego do bernardyńców.
- 1917 – Zarekwirowano dwa wielkie i jeden mały dzwon.
- 1917 – Dnia 2 listopada zaczęto zdejmować z dachu kościoła miedzianą blachę, w miejsce której klasztor otrzymał od rządu austriackiego cienką żelazną i ocynkowaną blachę.
- 1918 – Dnia 6 czerwca odbyła się w Leżajsku kapituła zakonna, na której jednogłośnie wybrano prowincjałem o. Sabina Figusa, gwardiana leżajskiego. Nowym gwardianem został o. Sergiusz Michna, eksprowincjał.

-
- 1918 – W okolicznych lasach leżajskich ukrywa się wielu dezertersów z armii austriackiej oraz z rozwiązanego legionu polskiego.
- 1918 – 11 listopada – dzień odzyskania przez Polskę upragnionej niepodległości.
- 1920 – Za sprawą biskupów polskich Ojciec św. Benedykt XV wyznaczył wizytatorem wszystkich zakonów w Polsce ks. Achillesa Ratti, nuncjusza apostolskiego, rezydującego w Warszawie. Ten z kolei sprawę tę powierzył ks. Bp. Władysławowi Krynickiemu, sufraganowi z Włocławka. Ks. bp Krynicky przybył do Leżajska w nocy z 9 na 10 grudnia. Po dokonanej wizytacji wyjechał z rana 13 grudnia.
- 1921 – Odpust na Zielone Świątki był bardzo udany. Napłynęło wiele pątników, zwłaszcza z byłego Królestwa Polskiego
- 1921 – Na kapitułę generalną do Asyżu wyjechał o. Sergiusz Michna, gwardian leżajski, który został mianowany delegatem prowincjała o. Sabina Figusa.
- 1921 – Odpust na św. Antoniego zgromadził wielu pielgrzymów.
- 1921 – Dnia 19 września gwardian leżajski o. Sergiusz Michna otrzymał z Rzymu nominację na wizytatora generalnego prowincji oo. Reformatów w Małopolsce.
- 1921 – Odpust na Narodzenie Matki Bożej zgromadził licznych pielgrzymów.
- 1921 – W pierwszych dniach października z okazji 700. rocznicy założenia III zakonu św. Franciszka w Leżajsku odbyło się uroczyste triduum. Każdego dnia głoszone były kazania w czasie uroczystej sumy i podczas nieszpórów. Uroczystości jubileuszowe zgromadziły wielu tercjarzy.
- 1921 – Dnia 28 października odbyła się kapituła zakonna pod przewodnictwem wizytatora o. Beniamina Rysińskiego w Leżajsku. Prowincjałem został wybrany o. Benedykt Wiercioch, zaś przełożonym w Leżajsku nadal pozostał o. Sergiusz Michna.
- 1922 – Od 19 do 20 kwietnia odbyła się w leżajskim konwencie kongregacja defini-torska.
- 1922 – Odpust na Zielone Świątki zgromadził wielu pielgrzymów z Kongresówki, Podlasia, ziemi lubelskiej i sandomierskiej.
- 1923 – Dokonano szeregu prac budowlanych i restauracyjnych w pomieszczeniach gospodarczych.
- 1923 – Zamówiono nowy dzwon, który otrzymał imię „św. Franciszek”. Dzwon ten ważył 725 kg.
- 1924 – Dnia 17 kwietnia gwardian leżajski o. Sergiusz Michna dokonał poświęcenia nowego dzwonu.
- 1924 – Zakupiono w Warszawie drugi dzwon, który został również poświęcony przez o. Sergiusza Michnę w dniu 3 maja w uroczystość Królowej Polski.

-
- 1924 – Dnia 17 lipca odbyła się w Leżajsku kapituła zakonna pod przewodnictwem wizytatora o. Anioła Mlejnika, na której prowincjałem wybrano ponownie o. Benedykta Wierciocha. Nowym gwardianem leżajskim został o. Hilary Grodecki.
- 1924 – W klasztorze dokonano szeregu drobnych prac remontowych.
- 1925 – Wybudowano w ogrodzie nową oranżerię na kwiaty.
- 1927 – Dnia 8 października odbyła się w Kalwarii Zebrzydowskiej kapituła zakonna, na której po raz trzeci został wybrany prowincjałem o. Benedykt Wiercioch. Gwardianem konwentu leżajskiego został o. Innocenty Kominek, który zdobył sobie opinię prężnego restauratora.
- 1927 – Przebudowano i wykonano nową kuchnię, wstawiono nowy piec na sali rekreacyjnej, wykonano drzwiczki żelazne do wszystkich kominów na korytarzach.
- 1928 – Zbudowano małą kuchnię pomocniczą, wstawiono nowy piec kachlowy w kaplicy, pomalowano zakrystię, korytarze dolne i górne, wszystkie cele oraz okna. Ponadto wykonano 11 nowych konfesjonałów oraz zmieniono niektóre drzwi i ramy okienne. Wykonano również wiele prac budowlanych i restauracyjnych na zewnątrz kościoła i klasztoru.
- 1928 – Stolica Apostolska pod datą 17 lutego udzieliła odpowiedzi na wcześniejsze prośby odnośnie odpustów. Udzieliła odpustu na przeciąg 300 dni dla tych wszystkich, którzy nawiedzą leżajską świątynię i przed obrazem Matki Bożej pomodlą się w intencji Ojca św. Indult ten był ważny na przeciąg siedmiu lat od daty wydania. Udzielono również odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami w dniu 8 września w rocznicę koronacji obrazu Matki Bożej Leżajskiej, a także jeden raz gdy przybędą tu pielgrzymi i pomodlą się przed obrazem. Odpusty te można uzyskać tylko w 1928 roku.
- 1928 – Dnia 16 marca Św. Kongregacja Obrzędów wydała osobny dekret, mocą którego każdy kapłan przewodniczący pielgrzymom może odśpiewać lub odczytać Mszę św. wotywną o Matce Bożej przed Jej wstawionym obrazem w Leżajsku. Zezwolenie to było ważne przez okres pięciu lat od daty wydania.
- 1928 – Dnia 10 lipca wyszedł dekret apostolski papieża Piusa XI, mocą którego podnosił kościół w Leżajsku do godności bazyliki mniejszej.
- 1928 – W dniu 30 sierpnia rozpoczęły się uroczystymi nieszporemami 8-dniowe misje św. jako przygotowanie przed centralnymi uroczystościami odpustowymi oraz 300. rocznicą istnienia kościoła i nadania tytułu bazyliki mniejszej w dniu 8 września.
- 1928 – W uroczystościach odpustowych w Leżajsku wzięli udział następujący biskupi: ks. metropolita Bolesław Twardowski, abp lwowski obrządku łacińskiego, ks. Józef Teodorowicz, abp lwowski obrządku ormiańskiego, ks. bp Anatol

- Nowak, ordynariusz przemyski, ks. bp Karol, Józef Fiszer, sufragan przemyski.
- 1929 – Odpust Zielonych Świątek zgromadził tego roku mniej niż zwykle pielgrzymów.
- 1929 – Dnia 20 lipca klasztor leżajski odwiedził Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Ignacy Mościcki.
- 1929 – Na doroczny odpust na Narodzenie Matki Bożej przybyło wielu pielgrzymów. Rozdano 16700 Komunii św.
- 1929 – W pierwszej połowie października przybył do Leżajska wraz z żoną ksiądz Paweł Sapieha z Olszyc koło Rawy Ruskiej, brat księcia metropolity krakowskiego.
- 1929 – Dokonano wielu drobnych napraw i renowacji w kościele i klasztorze oraz w budynkach gospodarczych.
- 1929 – O. Czesław Bogdalski wydał książkę o Leżajsku pt. *Pamiętnik kościoła i klasztoru oo. Bernardynów w Leżajsku*.
- 1929 – Do Matki Bożej Leżajskiej pielgrzymuje coraz więcej kompanii i grup pielgrzymkowych.
- 1930-1938 – W klasztorze i kościele leżajskim prowadzi się szereg prac remontowych i restauracyjnych. Podobne prace były prowadzone w budynkach gospodarczych. Podkreślić trzeba, iż bernardyni w tym okresie bardzo gorliwie pracują nad rozwojem kultu Matki Bożej Leżajskiej. Coraz więcej pielgrzymów odwiedza Leżajsk i to nie tylko podczas odpustów. Ojcowie bardzo chętnie udzielają się w pracy duszpasterskiej poza własnym kościołem w okolicznych parafiach. Podobnie jak wcześniej bardzo starannie przygotowują doroczne odpusty, na które przybywa coraz więcej pątników i pielgrzymów.
- 1939-1945 – Lata wojny i okupacji nie wpłynęły dodatnio na rozwijanie kultu Matki Bożej. Był to bowiem czas różnorodnych represji ze strony okupanta. Represje, które dosięgły ludność cywilną, dosięgły również zakonników. Szczególnie mocno trzeba podkreślić wspaniałą postawę ówczesnego gwardiana leżajskiego o. Leonarda Deca, który swoją postawą potrafił wiele dobrego uczynić. Mimo olbrzymich trudności zakonnicy bernardyńscy nie załamywali się i nadal – jednak w bardzo mocno okrojonej formie – sprawowali funkcje duszpasterskie.
- 1945-1950 – Czasy powojenne, z którymi wiązano tyle nadziei, okazały się mrzonką. I teraz w wolnej Polsce znaleźli się tacy, którzy utrudniali ludziom modlitwy w sanktuarium Matki Bożej w Leżajsku. Było to tym boleśniesz, że Polak Polakowi był okupantem. Rozgorzały represje władz komunistycznych, które dosięgnęły w szczególnie sposób bernardyńskich zakonników. Chciano przede wszystkim ograniczyć ich szerokie oddziaływanie duszpasterskie. Pojawiały się kontrole i nieprzychylnie zarządzenia. Mimo tego wszystkiego za-

- konnicy, jak mogli, tak służyli wiernym, tym z Leżajska i okolic, jak i tym przychodzącym z daleka.
- 1950 – Dnia 24 kwietnia majątek klasztorny został przejęty przez państwo i oddany PGR z siedzibą w Cieplicach Dolnych koło Sieniawy.
- 1952 – Na czasy reżimu komunistycznego przypadł w Leżajsku dostojny jubileusz 200-lecia koronacji cudownego obrazu Matki Bożej. Uroczystości zgromadziły sporą liczbę pątników i pielgrzymów oraz liczną grupę duchowieństwa, których liczba doszła do około 130. Przewodniczył im ks. bp Franciszek Bara, ordynariusz diecezji przemyskiej oraz ks. bp Wojciech Tomaka, sufragan przemyski. Uroczystości trwały od 2 do 5 września.
- 1952-1956 – Represje Kościoła w Polsce trwały do 1956 roku, po którym nastąpiły dość istotne zmiany sprzyjające szerszej działalności duszpasterskiej bernardynów leżajskich. Z drugiej jednak strony trzeba podkreślić, iż nadal Kościół napotykał na wiele ograniczeń. W latach tych prowadzono nadal prace renowacyjne i naprawcze w kościele i klasztorze.
- Po 1956 – Gwardianem leżajskim był do roku 1960 o. Benigny Komornik. Bernardyni z Leżajska angażują się w pracach duszpasterskich, organizują doroczne odpusty oraz udzielają się w pracy poza własnym kościołem. Jednocześnie prowadzą szereg prac remontowych w kościele i klasztorze.
- 1957 – Dnia 12 maja odnowienie Jasnogórskich Ślubów i zawieszenie na obrazie Matki Bożej berła i jabłka królewskiego jako wotum.
- 1957 – Dnia 13-14 lipca dokonano kradzieży w skarbcu nad zakrystią. Wszystkie zabrane przedmioty zostały odzyskane.
- 1959 – Dnia 23-24 maja dokonano włamania do bazyliki i okradzenia cudownego obrazu Matki Bożej.
- 1959 – Dnia 22 września oddano do konserwacji cudowny obraz Matki Bożej.
- 1965 – W dniu 28 maja przybył do leżajskiego sanktuarium ks. metropolita Karol Wojtyła, abp krakowski. Po odprawieniu Mszy św. w cudownej kaplicy wpiisał się do pamiątkowej kroniki sanktuarium.
- 1969 – W wyniku rosnącego zapotrzebowania duszpasterskiego, na podstawie umowy zawartej między ks. bp. ordynariuszem diecezji przemyskiej a prowincjałem ojców bernardynów, erygowano nową parafię w Leżajsku pw. Zwiastowania Najśw. Maryi Panny i powierzono pieczy bernardynów. Od tego czasu bazylika leżajska przejęła wszystkie obowiązki parafialne. Parafia została wydzielona z parafii Leżajsk-Fara, parafii Stare Miasto i parafii Wola Zarczycka. Obejmuje północną część miasta Leżajska oraz okoliczne wsie: Hucisko, Maleniska i Przychojec. Kościołem parafialnym jest bazylika bernardynów, zaś kościoły filialne to: kościół w Hucisku pw. Św. Jana z Dukli, w Przychojcu pw. Dobrego Pasterza oraz będący obecnie w budowie kościoły w Maleniskach pw. Błog. Szymona z Lipnicy. Poza wymienionymi działa w Leżajsku

- kaplica szpitalna, obsługiwana przez zakonnego kapelana. Liczba wiernych w parafii wynosi 6500.
- 1971 – Przy klasztorze leżajskim za sprawą o. Kajetana Grudzińskiego powstało Muzeum Prowincji, w którym gromadzi się przedmioty zabytkowe ze wschodnich klasztorów bernardyńskich, a także z innych klasztorów prowincji.
- 1975-1978 – Gwardianem konwentu leżajskiego był o. Mariusz Lepianka. Następuje dalsze ożywienie kultu maryjnego w Leżajsku, przejawiające się przybywaniem coraz większej liczby pielgrzymów. W kościele i klasztorze dokonuje się wielu prac remontowych i restauracyjnych. Wspomnieć trzeba, iż wtedy pokryto dach kościoła i klasztoru miedzianą blachą.
- 1979-1980 – Gwardianem konwentu w Leżajsku był o. Bonawentura Misztal, który wybudował w lesie zakonnym stację Drogi Krzyżowej.
- 1979 – Dnia 22 października Franciszek Stollot dokonał naukowych oględzin obrazu Matki Bożej Leżajskiej.
- 1981 – Z trzech wiosek: Jelnej, Judaszówki i Łukowej, gdzie opiekę duszpasterską sprawowali bernardyni z Leżajaska, utworzono odrębną parafię pw. Św. Franciszka z Asyżu. Zakonnicy z Jelnej obsługują dwa kościoły dojazdowe: w Judaszówce pw. Podwyższenia Krzyża Świętego oraz w Łukowej pw. Miłosierdzia Bożego.
- 1981 – Stolica Apostolska dekretem Kongregacji do Spraw Sakramentów i Kultu Bożego ustanowiła dzień 7 maja dniem Matki Bożej Leżajskiej, Matki Pocieszenia i zatwierdziła tekst Mszy św. ku czci Najświętszej Maryi Panny Leżajskiej.
- 1981 – W nocy z 5 na 6 października dokonano kradzieży korony znad głowy Dzieciątka z cudownego obrazu Matki Bożej Leżajskiej.
- 1981 – W pierwszą niedzielę listopada odbyła się ekspiacyjna procesja z cudownym obrazem Pani Leżajskiej z kościoła farnego do bazyliki. W procesji wzięło udział około 15 tysięcy wiernych.
- 1981 – Rozpoczęto przygotowania do rekoronacji cudownego obrazu.
- 1981 – Za sprawą o. Bonawentury Misztala przystąpiono do budowy kaplic Radości Matki Najświętszej.
- 1983 – Dnia 19 czerwca Ojciec św. Jan Paweł II w Częstochowie poświęcił nowe korony dla cudownego obrazu Matki Bożej.
- 1983 – Wybudowano 5 kaplic Koronki Miłosierdzia Bożego – „dróżki za zmarłych”.
- 1984 – Dnia 10 czerwca ks. Kardynał Józef Glemp, Prymas Polski, dokonał rekoronacji cudownego obrazu. Rano o godz. 7. 30 została odprawiona Msza św. przed cudownym wizerunkiem Pani Leżajskiej przez ks. Kardynała, o. kustosa oraz ks. kapelana. Następnie obraz został przewieziony do kościoła farnego pw. Trójcy Przenajświętszej w Leżajsku, gdzie rozpoczęły się o godz. 9.00 uroczystości rekoronacyjne. W uroczystościach uczestniczył ordynariusz

przemyski, ks. bp. Ignacy Tokarczuk oraz ks. bp. Menendez Manuel z Argentyny oraz wielka liczba duchowieństwa diecezjalnego i zakonnego. Ze strony zakonu nad uroczystościami rekoronacyjnymi czuwał ówczesny prowincjał o. Franciszek Rydzak. W uroczystościach wzięło udział około 300 tysięcy wiernych.

1984-1990 – Gwardianem leżajskim w tym okresie był o. Oktawian Jusiak. Bernardyni leżajscy bardzo prężnie rozslawiali cześć Matki Bożej Leżajskiej przez liczne prace duszpasterskie na różnych odcinkach. Chętnie angażują się w pracę duszpasterską poza Leżajskiem. Na doroczne odpusty przybywa coraz więcej asyst, kompanii i wiernych. Trwają w tym czasie poważne prace konserwatorskie i restauracyjne wewnątrz bazyliki, gdzie m. in. odnowiono polichromię w prezbiterium, jak też na zewnątrz, gdzie m. in. otynkowano cały kościół i klasztor.

1990 – Za sprawą gwardiana leżajskiego o. Oktawiana Jusiaka przystąpiono do przygotowań wzniosłej uroczystości 400-lecia pierwszych objawień Matki Bożej w Leżajsku. Ustalono, iż przed uroczystością będzie odprawiana nowenna ku czci Matki Bożej. Inauguracja tych nabożeństw miała miejsce 8 grudnia 1989 roku.

1990-1996 – Gwardianem leżajskim był o. Mirosław Więclaw. Za jego sprawą, podobnie jak wcześniej, zakonnicy bardzo gorliwie rozslawiają kult Matki Bożej, pieczołowicie organizują doroczne odpusty oraz udzielają się w pracy poza własnym kościołem. Jednocześnie przeprowadzano szereg poważnych prac konserwatorskich przy polichromii kościoła, organach i stallach zakonnych.

1996 – Gwardianem leżajskim został o. Franciszek Rydzak, który wraz ze wszystkimi braćmi przez pracę duszpasterską na różnych odcinkach głosi cześć Matki Bożej Leżajskiej. Jednocześnie kieruje wcześniej rozpoczętymi pracami konserwatorskimi wewnątrz kościoła.

1998 – Jubileusz 400-lecia obecności Matki Bożej w obrazie leżajskim. Uroczystości jubileuszowe zostały rozłożone na cały 1998 rok.

Przypisy:

¹ Kalendarium kościoła i klasztoru Ojców Bernardynów zostało opracowane na podstawie najstarszych kronik i innych ksiąg rękopiśmiennych oraz opracowań, zdeponowanych w Archiwum Prowincji Bernardynów w Krakowie.